Nr. 23. Warszawa, dnia 26 Sierpnia 1919 r. Rok I.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru 2 mk. Prenumerata kwartalna 10 mk. Cena ogłoszeń za wiersz jednoszpaltowy po tekście 2 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Wydziału gospodarczego Ministerstwa Skarbu, Leszno 5.

TREŚĆ:

Organizacja władz.

317.

USTAWA

z dnia 31 lipca 1919 roku

o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych.

Art. 1.

Naczelną władzą kierowniczą, nadzorczą i w ostatniej instancji orzekającą na całym obszarze państwa jest Ministerstwo Skarbu. Ustrój Ministerstwa Skarbu określają osobne przepisy.

Art. 2.

Zarząd skarbowy w poszczególnych częściach obszaru państwowego sprawują:

A. Izby skarbowe;

B. urzędy skarbowe, a mianowicie: a) podatków i opłat skarbowych, b) akcyz i monopolów państwowych, tudzież c) kasy skarbowe;

C. odrębne urzędy celne, których organizację określają osobne przepisy.

Art. 3.

Izby skarbowe podlegają bezpośrednio Ministerstwu Skarbu i są władzami przełożonemi nad urzędami skarbowemi (art. 2 lit. B). Tworzy je Minister Skarbu na obszary obejmujące pewną liczbę powiatów administracyjnych i stanowiące okręgi skarbowe. Minister Skarbu oznacza również siedziby Izb skarbowych.

Art. 4.

Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, tudzież kasy skarbowe (art. 2 lit. B) tworzy się w każdym powiecie administracyjnym, inne zaś urzędy (akcyz, monopolów, urzędy celne) w miarę potrzeby.

Minister Skarbu może jednak tworzyć urzędy powyższe na obszar dwu lub więcej powiatów administracyjnych, jak również w obrębie jednego powiatu administracyjnego i w większych miastach utworzyć dwa lub więcej tych urzędów, a także łączyć je w jeden urząd pod kierownictwem osobnego naczelnika urzędu.

Siedzibą urzędu skarbowego (art. 2 lit. B) jest siedziba administracyjnego urzędu powiatowego, zaś w wypadkach, przewidzianych w ustępie 2-gim, siedzibę urzędu wyznacza Minister Skarbu.

Art. 5.

Na czele Izby skarbowej stoi dyrektor, na czele urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych — naczelnik skarbowy, na czele urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych — naczelnik akcyzowy, a na czele kasy skarbowej — skarbnik.

Art. 6.

Ilość urzędników i innych pracowników w izbach i urzędach skarbowych, wymagane od nich kwalifikacje oraz przydzielenie do odpowiednich kategorji płac oznaczy rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu.

Art. 7.

Urzędników Izb skarbowych i urzędów skarbowych (art. 2 lit. B) mianuje, zwalnia od służby i przenosi Mi-

nister Skarbu z wyjątkiem urzędników trzech najniższych kategorji płac, oraz strażników skarbowych, których mianują, zwalniają i przenoszą w swoich okręgach dyrektorowie Izb skarbowych. Djetarjuszów, woźnych i gońców mianują i zwalniają w Izbach skarbowych dyrektorowie, a w urzędach skarbowych (art. 2 lit. B) naczelnicy urzędów.

Urzędnicy, strażnicy skarbowi i woźni, którzy czują się być pokrzywdzonymi zwolnieniem ich z urzędów przez dyrektorów lub względnie naczelników urzędów skarbowych — mają prawo odwołać się do decyzji bezpośrednio przełożonych władz wyższej instancji (Ministerstwa Skarbu, Izby skarbowej), które ostatnie orzekają o zwolnieniu.

Art. 8.

Izby skarbowe mają następujący zakres działania:

1. Wykonują nadzór nad czynnościami podległych im urzędów skarbowych, a w szczególności czuwają nad tem, aby podatki i opłaty tudzież przychody z akcyz i monopolów państwowych były prawidłowo i we właściwym czasie wymierzane, płacone i ściągane.
2. Spełniają czynności połączone z wykonaniem budżetu państwowego, poruczone im przez właściwe przepisy i rozporządzenia Ministerstwa Skarbu.
3. Wykonują nadzór nad czynnościami podległych im kas skarbowych tak bezpośrednio, jako też za pośrednictwem skarbowych urzędów podatkowych i opłat skarbowych lub też urzędów akcyz i monopolów państwowych.
4. Orzekają: a) w pierwszej instancji — w sprawach, niezastrzeżonych Ministerstwu Skarbu, ani nie należących do zakresu działania urzędów skarbowych (art. 2 lit. B); b) w drugiej i ostatniej instancji — w sprawach, należących do zakresu działania podległych im urzędów skarbobowych, a mianowicie przy udziale komisji podatkowych apelacyjnych, względnie rekursowych w wypadkach ustawami podatkowemi przewidzianych.

Art. 9.

Do urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych należy:

a) wymiar podatków bezpośrednich i opłat skarbowych przy współudziale komisji podatkowych tam, gdzie odnośne ustawy podatkowe to przewidują, kontrola i przymusowe ściąganie podatków i opłat skarbowych, jako też wszelkie związane z tem czynności;
b) bezpośredni nadzór nad podatkami i opłatami, obliczanemi i uiszczanemi przez osoby opodatkowane, inne osoby lub urzędy do tego powołane, jako też nadzór nad zachowaniem przez nie przepisów ustawowych;
c) czuwanie nad przestrzeganiem ustaw podatkowych i stemplowych i wymierzanie kary za ich przekroczenia, na podstawie obowiązujących w tej mierze przepisów, o ile karanie nie należy do władz sądowych.

Art. 10.

Do urzędu akcyz i monopolów państwowych należy:

a) bezpośredni nadzór nad produkcją, transportem, handlem i składami przedmiotów, podlegających opłatom akcyzowym lub stanowiących monopol państwowy;
b) nadzór nad prawidłowem obliczaniem i uiszczaniem należnych Skarbowi Państwa przychodów z akcyz i monopolów państwowych;
c) czuwanie nad przestrzeganiem ustaw akcyzowych i monopolowych i pociąganie winnych do odpowiedzialności.

Art. 11.

Kasy skarbowe pobierają i przechowują pieniądze i inne wartości na rachunek Skarbu Państwa, dokonują wypłat na podstawie właściwych poleceń i prowadzą rachunkowość wpływów i wydatków funduszów państwowych. Kasom skarbowym mogą być powierzane niektóre czynności bankowe z ramienia Banku Polskiego.

Art. 12.

Czynności izb i urzędów skarbowych (art. 2 lit. B) określi szczegółowo rozporządzenie wykonawcze Ministra Skarbu.

Organizacje kasowości i rachunkowości ustala Minister Skarbu po porozumieniu się z Najwyższą Izbą Kontroli Państwa i ewentualnie z dyrektorem naczelnym Banku Polskiego.

Art. 13.

Ze względów organizacyjnych może Minister Skarbu tymczasowo w drodze rozporządzenia ograniczyć lub zmienić tok instancji, dopuszczalny według istniejących przepisów prawnych, również co do spraw już zawisłych, oraz zmienić kompetencję władz i urzędów do rozstrzygania spraw.

Art. 14.

Termin wprowadzenia w życie niniejszej ustawy w poszczególnych częściach Państwa oznaczy Minister Skarbu.

Art. 15.

Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:
w. z. (—) *S. Wojciechowski.*

Minister Skarbu:
w. z. (—) *Byrka.*

(Dz. Praw Nr. 65 z dn. 14/8—1919 r., poz. 391).

318.

USTAWA
z dnia 31 lipca 1919 r.

w przedmiocie utworzenia Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1.

W celu obrony prawnej i zastępstwa prawnego prywatno-prawnych i publicznych interesów Państwa i podmiotów prawnych pod względem opieki prawnej na równi ze Skarbem Państwa stojących, oraz udzielania opinji i porady prawnej na żądanie władz państwowych, zostaje utworzona dla całego obszaru Państwa Prokuratorja Generalna Rzeczypospolitej Polskiej z siedzibą w stołecznem mieście Warszawie.

Art. 2.

Do zakresu działania Prokuratorji Generalnej należy:

1. Zastępstwo sądowe wogóle w sprawach, dotyczących interesów majątkowych Państwa i podmiotów prawnych na równi ze Skarbem Państwa stojących.
2. Zastępstwo sądowe interesów publicznych Państwa w tych wypadkach, w których Prokuratorja Generalna przez właściwą władzę państwową do zastępstwa będzie wezwana.
3. Zastępstwo interesów majątkowych Skarbu Państwa i podmiotów prawnych na równi z nim stojących, tudzież interesów administracji państwowej wogóle w postępowaniu przed sądami prawa publicznego i władzami administracyjnemi w miarę postanowień poniżej w art. 4, 5 i 6 zawartych i w miarę postanowień wydać się mającej przez Radę Ministrów instrukcji służbowej.
4. Wydawanie opinji prawnych we wszystkich sprawach tyczących się interesów majątkowych Państwa i podmiotów prawnych na równi ze Skarbem Państwa stojących, albo też ważnych interesów administracji państwowej wogóle.
5. Współdziałanie przy zawieraniu umów prawnych i przy sporządzaniu dokumentów prawnych w sprawach majątkowych Państwa i podmiotów prawnych na równi ze Skarbem Państwa stojących.
6. Opinjowanie na życzenie Rady Ministrów lub poszczególnych ministerstw projektów, ustaw i ogólnych rozporządzeń centralnych władz państwowych ze stanowiska ogólno-prawnego, organizacyjnego i techniki ustawodawczej, a w szczególności także ze stanowiska prywatno-prawnych, publiczno-prawnych, i administracyjno-prawnych interesów Państwa.

Art. 3.

Do majątku Państwa i do podmiotów prawnych, które pod względem zastępstwa i porady prawnej stoją na równi ze Skarbem Państwa, należą:

1. Majątek Państwa wogóle, a więc wszystkie państwowe podatki, opłaty, czynsze, daniny, monopole, dobra i lasy państwowe, królewszczyzny, wszelki ruchomy i nieruchomy majątek wogóle i wszelkie roszczenia państwowe, fundusze państwowych kolei żelaznych, państwowe przedsiębiorstwa i zakłady wszelkiego rodzaju i wszelkie wogóle do prowadzenia gospodarstwa państwowego przeznaczone przedsiębiorstwa i instytucje.
2. Spadki bezdziedziczne.
3. Prawa terytorjalne, granice państwowe oraz prywatno-prawne i publiczno-prawnę roszczenia Państwa do Państw obcych wynikające z traktatów i umów międzynarodowych.
4. Nałożone przez państwowe władze administracyjne kary pieniężne, o ile chodzi o ich ściągnięcie w drodze sądowej, oraz publiczne, o ile chodzi o ich ściągnięcie w drodze sądowej, oraz publiczne opłaty i daniny wogóle, o ile ich ściąganie ma się odbywać zapomocą tych samych organów i temi samemi środkami, jak opłat państwowych.
5. Wszelki majątek ruchomy i nieruchomy, prawa i wszelkie fundusze, pozostające pod zarządem władz państwowych podczas trwania tego zarządu, oraz te fundusze, instytucje, przedsiębiorstwa i zakłady, za których rentowność Skarb Państwa przyjął gwarancję, lub które w całości lub części ze Skarbu Państwa są dotowane lub finansowane, a za ich niedobory Skarb Państwa jest odpowiedzialny.
6. Prawo patronatu przysługujące Państwu i podmiotom prawnym w niniejszym artykule pod 1 i 5 określonym.
7. Fundacje będące pod bezpośrednim zarządem państwowym.
8. Majątek kościelny i majątek beneficjów duchownych, o ile chodzi o pierwotne fundowanie kościoła albo duchownego beneficjum lub o nienaruszalność majątku zakładowego, lub tym majątkiem administrują władze państwowe, a nie, o ile chodzi o zastępstwo lub ściąganie bieżących pożytków z majątku, istniejących już kościołów lub duchownych beneficjów; następnie majątek zakładowy istniejących duchownych zakładów, klasztorów i spólności duchownych wogóle.
9. Majątek tych indywidualnie oznaczonych podmiotów prawnych, które nie są objęte postanowieniami tego artykułu w punktach od 1—8 zawartemi, a których zastępstwo poruczone zostanie Prokuratorji Generalnej uchwałą Rady Ministrów.
10. Oprócz przypadków w tym artykule wyszczególnionych, zastępstwo i ingerencja Prokuratorji Generalnej ma mieć miejsce także tam, gdzie to specjalne przepisy ustawowe przewidują.
11. Na obszarach b. zaboru austrjackiego zastępować będzie Prokuratorja Generalna nadto te podmioty prawne, których zastępstwo zostało poruczone Prokuratorjom Skarbu najwyższem postanowieniem z dnia 21.XII 1850 i rozporządzeniem całego Ministerstwa z dnia 9.III 1898 (Dz. pr. p.p. № 41) i spełniać będzie zadania, które temi przepisami Prokuratorjom Skarbu poruczone zostały.

Art. 4.

Przewidziane w art. 2 zastępstwo sądowe obejmuje wszelkie czynności w postępowaniu cywilnem — przed wszystkiemi sądami na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej istniejącemi, a to tak w sprawach spornych, jako też w postępowaniu niespornem wszelkiego rodzaju.

Podmioty prawne, w art. 3 określone, zastępować może w sądowem postępowaniu cywilnem wszelkiego rodzaju wyłącznie i jedynie Prokuratorja Generalna, która też jest upoważniona do prawnie skutecznego podejmowania wszelkich czynności procesowych i do spełnienia wszelkich sądowych aktów prawnych bez obowiązku wykazywania się osobnem pełnomocnictwem.

W postępowaniu sądowo-karnem Prokuratorja Generalna bierze udział wtedy, jeżeli okaże się potrzeba zastępowania prywatno-prawnych interesów podmiotów prawnych w art. 3 określonych.

W postępowaniu przed sądami prawa publicznego i władzami administracyjnemi Prokuratorja Generalna bierze udział w tych wypadkach, w których zastępstwo poruczone jej będzie przez władzę administracyjną, powołaną do zarządu lub nadzoru nad odnośnym podmiotem prawnym i nad odnośną gałęzią administracji państwowej.

Art. 5.

Prokuratorja Generalna podlega w sprawach osobowych i administracyjno-gospodarczych bezpośrednio Prezydentowi Ministrów, któremu też służy prawo na-

czelnego nadzoru nad sprawowaniem przekazanych jej czynności urzędowych.

W spełnianiu swoich czynności urzędowych działa Prokuratorja Generalna samodzielnie na żądanie władz centralnych oraz władz, urzędów i instytucji uprawnionych do samodzielnego zarządzenia majątkiem Państwa lub podmiotów prawnych w art. 3 określonych.

W razie sporu między Prokuratorją, a uprawnionemi do korzystania z jej pomocy władzami, względnie instytucjami, rozstrzyga Rada Ministrów, jednakże zarządzenia nie cierpiące zwłoki winna Prokuratorja Generalna natychmiast poczynić.

Jeżeli w poszczególnych wypadkach wyłoni się wątpliwość, czy w myśl postanowień art. 2 i 3 ma mieć miejsce czynność urzędowa Prokuratorji Generalnej, winna ona zasięgnąć decyzji Rady Ministrów.

Art. 6.

W wypadkach kolizji między interesami Skarbu Państwa, a interesami podmiotów prawnych, stojących w myśl art. 3 niniejszej ustawy na równi ze Skarbem Państwa, Prokuratorja ma zastępować Skarb Państwa, inne zaś podmioty prawne mają mieć dla siebie w tym wypadku ustanowionych w drodze właściwej osobnych doradców lub zastępców.

W wypadkach kolizji interesów pomiędzy podmiotami prawnemi stojącemi w myśl art. 3 niniejszej ustawy na równi ze Skarbem Państwa, Prokuratorja nie może zastępować żadnej ze stron, lecz winni być w drodze właściwej powołani dla każdej strony osobni doradcy lub zastępcy.

Art. 7.

Prokuratorja Generalna składa się: z prezesa, wiceprezesa, odpowiedniej ilości radców i innych urzędników konceptowych i kancelaryjnych.

Zastępstwo sądowe ma być powierzane poszczególnym urzędnikom Prokuratorji lub w razie koniecznej potrzeby także adwokatom; jeżeli zaś sprawa w siedzibie urzędowej Prokuratorji nie może być załatwiona — może Prokuratorja delegować dla sprawy, o którą chodzi, w miejscu, gdzie ona ma być załatwiona — także inny odpowiedni do tego urząd państwowy.

Adwokaci otrzymują od Prokuratorji pełnomocnictwo szczegółowe do zastępstwa.

Art. 8.

Na czele Prokuratorji Generalnej stoi Prezes Prokuratorji Generalnej, mianowany przez Naczelnika Państwa na propozycję Rady Ministrów.

Prezes reprezentuje Prokuratorję na zewnątrz, kieruje wszelkiemi czynnościami urzędowemi, przestrzega prawidłowego ich toku, wydaje potrzebne w tym celu zarządzenia, polecenia, wskazówki i jest odpowiedzialny za tok czynności urzędowych.

Prezes kieruje działalnością wszystkich urzędników i funkcjonarjuszów Prokuratorji oraz sprawuje nad nimi nadzór służbowy.

Art. 9.

W miarę potrzeby utworzone będą dla ściśle określonych okręgów terytorjalnych oddziały Prokuratorji Generalnej, stanowiące integralną część Prokuratorji Generalnej i podlegające nadzorowi Prezesa Prokuratorji.

Oddziały Prokuratorji Generalnej utworzone będą na mocy rozporządzenia Rady Ministrów wydanego na wniosek Prezesa Prokuratorji, które określi równocześnie siedzibę i okrąg terytorjalny danego oddziału Prokuratorji Generalnej. Na obszarze nie przekazanym żadnemu oddziałowi Prokuratorji pozostanie wyłącznie Prokuratorja Generalna w mieście stołecznem Warszawie, powołana do spełniania zadań i czynności, określonych w art. 2 niniejszej ustawy.

Oddziały Prokuratorji spełniają w swoim okręgu zadania i czynności, określone w art. 2 p. 1—5, zupełnie samodzielnie, mają jednak w sprawach ważnych a wątpliwych lub ogólnej i zasadniczej doniosłości odnosić się do Prokuratorji Generalnej w Warszawie o wskazówki. Wydane przez Prokuratorję Generalną decyzje są dla oddziału Prokuratorji wiążące.

W wypadkach, przewidzianych w artykule 5 i 6 niniejszej ustawy, należących do decyzji Rady Ministrów, obowiązany jest oddział Prokuratorji zasięgnąć decyzji Prokuratorji Generalnej w Warszawie, a decyzja ta jest dla oddziału Prokuratorji wiążąca. Oddział Prokuratorji ma w przekazanym mu okręgu w ogólności te same prawa i obowiązki, jakie ustawa niniejsza przewiduje dla Prokuratorji Generalnej, o ile ta ustawa nie zawiera odmiennych postanowień.

Art. 10.

Oddział Prokuratorji Generalnej składa się: z naczelnika oddziału i odpowiedniej ilości radców i innych urzędników konceptowych i kancelaryjnych, wszyscy urzędnicy oddziału należą do etatu Prokuratorji Generalnej.

Art. 11.

Naczelnik oddziału Prokuratorji posiada co do załatwiania spraw w obrębie terytorjum jego oddziału względem urzędników i funkcjonarjuszy prawa, przyznane niniejszą ustawą Prezesowi Prokuratorji Generalnej, o ile ustawa ta nie zawiera odmiennych postanowień; w zakresie służbowo-administracyjnym naczelnik oddziału podlega zwierzchnictwu Prezesa Prokuratorji.

Art. 12.

Do wszystkich urzędników i funkcjonarjuszy Prokuratorji Generalnej stosują się obowiązujące przepisy służbowe dla urzędników państwowych wogóle.

Urzędnicy Prokuratorji mają się poświęcić wyłącznie pełnieniu przekazanych im czynności urzędowych i nie wolno im zajmować się bezpośrednio lub pośrednio sprawowaniem zastępstwa prawnego lub interesami prawnemi osób prywatnych. Przepis ten nie narusza prawa urzędnika do bezpłatnego sprawowania zastępstwa lub zawierania interesów prawnych w jego własnych sprawach, jak również w sprawach jego krewnych, żony, pupilów i dzieci przybranych, wreszcie sprawowania opieki lub kurateli, o ile we wszystkich tych wypadkach nie zachodzi kolizja z jego obowiązkami służbowemi.

Urzędnicy i funkcjonarjusze Prokuratorji winni stosować się do zarządzeń, poleceń i wskazówek władzy przełożonej.

Przeciw widocznie niesłusznym i przeciwnym prawu zarządzeniom lub poleceniom, mają prawo i obowiązek odwołania się do Prezydenta Ministrów względnie Prezesa Prokuratorji Generalnej. Odwołanie takie wnieść należy na ręce Prezesa Prokuratorji Generalnej, względnie naczelnika oddziału Prokuratorji.

Urzędnicy konceptowi Prokuratorji, występujące przed sądami w imieniu Prokuratorji Generalnej, korzystają z praw adwokatów.

Tym urzędnikom konceptowym, którzy posiadają kwalifikacje przepisane instrukcją służbową do objęcia wyższych stanowisk, służyć będą wszelkie prawa adwo-

katów przy występowaniu w sądach wszystkich instancji również w sprawach osobistych i w sprawach tych osób, których zastępstwo w myśl art. 12 ust. 2 niniejszej ustawy jest dopuszczalne.

Za szkodę materjalną, wynikłą dla Skarbu Państwa lub podmiotów prawnych w art. 3 określonych, z powodu grubego niedbalstwa lub oczywistego naruszenia obowiązków służbowych, jest tak Prezes Prokuratorji, względnie naczelnik oddziału, jak każdy z urzędników Prokuratorji, który w danym wypadku szkodę spowodował, odpowiedzialny i zobowiązany do zadośćuczynienia.

Art. 13.

Konceptowymi urzędnikami Prokuratorji mogą być tylko te osoby, które ukończyły wyższe studja prawnicze uniwersyteckie, zdały wszystkie odnośne egzamina prawnicze i wykażą się odbytą jednoroczną aplikacją sądową.

Do uzyskania posady urzędnika kancelaryjnego wymagane jest średnie wykształcenie.

Specjalne wyższe wymogi kwalifikacyjne, konieczne do uzyskania poszczególnych stanowisk, jak również ułatwienia co do warunków przyjęcia na posady urzędnika Prokuratorji Generalnej, a w szczególności co do kwalifikacji od kandydatów wymaganych, mające obowiązywać w 3-letnim okresie przejściowym od czasu wejścia w życie niniejszej ustawy, określi instrukcja, wydana rozporządzeniem Rady Ministrów na wniosek Prezesa Prokuratorji.

Służba w Prokuratorji Generalnej w charakterze urzędnika konceptowego zastępuje aplikację adwokacką i sądową, wymaganą do dopuszczenia do egzaminu adwokackiego i do wykonania adwokatury.

Art. 14.

Prezes Prokuratorji zaliczony będzie do III kategorji, wiceprezes i naczelnicy oddziałów Prokuratorji do IV, a radcowie zaliczeni będą do V kategorji płac urzędników państwowych.

Tytulatury i zaliczenia reszty urzędników i funkcjonarjuszów do odpowiednich kategorji płac ustali wspomniana wyżej instrukcja służbowa.

Wice-prezesa Prokuratorji i naczelników oddziałów Prokuratorji oraz innych urzędników V kategorji płac mianuje Naczelnik Państwa na propozycję Rady Ministrów, przedstawioną na wniosek Prezesa Prokuratorji.

Urzędników, zaliczonych do kategorji VI i VII, mianuje Prezydent Ministrów na wniosek Prezesa Prokuratorji. Pozostałych urzędników mianuje Prezes Prokuratorji Generalnej.

Urzędników kancelaryjnych, rachunkowych i kasowych X i XI kategorji płac oraz innych funkcjonarjuszów przy poszczególnych oddziałach Prokuratorji mianują właściwi naczelnicy oddziałów.

Art. 15.

Instrukcja służbowa określi bliżej szczegóły organizacji, tok i sposób wewnętrznego urzędowania Prokuratorji i poszczególnych oddziałów, zadania, obowiązki i prawa poszczególnych kategorji urzędników i funkcjonarjuszów.

Art. 16.

W sprawach, w których stroną jest Państwo, Prokuratorja wolną jest od wszelkiego rodzaju opłat na rzecz Skarbu w postępowaniu przed sądami wszelkiego rodzaju i władzami administracyjnemi.

Art. 17.

Termin rozpoczęcia czynności Prokuratorji na terytorjum b. zaboru austrjackiego i rosyjskiego, a następnie na terytorjum b. zaboru pruskiego określi Rada Ministrów na wniosek Prezesa Prokuratorji Generalnej uchwałą ogłoszoną w Dzienniku Praw.

Art. 18.

Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc prawną dekret Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. (Dz. pr. p. p. № 14 poz. 181).

Art. 19.

Wykonanie tej ustawy poleca się Radzie Ministrów.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:
w. z. (—) *S. Wojciechowski.*

(Dz. Praw Nr. 65 z d. 14/8—1919 r., poz. 390).

319.

USTAWA

z dnia 1 sierpnia 1919 r.

o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej.

Art. 7.

Minister b. dzielnicy pruskiej jest zwierzchnikiem służbowym władz i urzędów tej dzielnicy z wyjątkiem tych, które uchwałami Rady Ministrów przekazywane będą właściwym Ministrom.

Sprawy polityki zagranicznej, sprawy wojskowe i celne podlegają bezpośrednio właściwym Ministrom.

(Dz. Praw Nr. 64 z d. 12/8—1919 r., poz. 385).

Opłaty skarbowe.

320.

USTAWA

z dnia 25 lipca 1919 r.

o osobistych świadczeniach wojennych.

Art. 19.

Wszelkie pisma i dokumenty w przedmiocie osobistych świadczeń wojennych wolne są od opłaty skarbowej.

(Dz. Ustaw Nr. 67 z d. 20/8—1919 r., poz. 401).

321.

USTAWA

z dnia 1 sierpnia 1919 r.

orderu wojskowego „Virtuti Militari".

Art. 15.

Nadawanie orderu wojskowego i ozdób, do tegoż należących, przyjmuje się na rachunek Skarbu Państwa.
Wszelkie podania i dokumenty w sprawach orderu „Virtuti Militari" zwolnione są od opłat skarbowych.

(Dz. Ustaw Nr. 67 z d. 20/8—1919 r., poz. 409).

Skarb Narodowy.

322.

Wykaz Skarbu Narodowego z dnia 31 lipca 1919 r.

	Złoto		Srebro		Bilon		Banknoty		Papiery %	
Marki	5.502.295	—	19.326.848	50	50.558	66	3.469.859	—	9.669	48
Korony austrjackie	6.180	—	143.954	—	2.923	44	203.287	—	2.400	—
Ruble carskie	74.085	—	106.288	75	227.801	80	425.141	64	807.980	55
„ dumskie i kier.	—	—	—	—	—	—	19.650	—	—	—
„ wschodnie	—	—	—	—	15	90	3.433	55	—	—
Karbowańce ukr.	—	—	—	—	—	—	200.735	—	—	—
Franki.	13.210	—	22.040	20	256	32	199	90	—	—
Liry włoskie	40	—	198	50	—	50	—	—	—	—
Funty szterl.	41-10-0		2-3-0		0-0-1		—	—	—	—
Dolary amerykańskie	11	—	7	35	—	90	53	—	—	—
Korony skandynawskie	190	—	76	—	20	52	80	—	—	—
Guldeny holenderskie	20	—	1	—	—	—	—	—	—	—
Różne	—	—	54	—	—	—	—	—	—	—

Pozatem: 13474 przedmiotów złotych wagi 84,5135 kgr.
31649 „ srebrnych „ 503,515 „
30408 „ z różn. metali „ 1,714,8265 „
101 „ kryształów i kamieni „ 1,524 „

jedna nierozpakowana skrzynia, która zawiera podług wykazu 855 różnych złotych oraz 7,189 srebrnych przedmiotów, przeważnie orderów, krzyży i medali wojskowych.

POLSKA KRAJOWA KASA POŻYCZKOWA

Dyrektor: **Józef Zarzycki.**

Skarbnik: **Marjan Karpus.** Księgowy: **Michał Gawroński.**

Sprawy budżetowe.

323.

USTAWA

z dnia 2 sierpnia 1919 r.

o stałej pensji dla weteranów powstania 1831 i 1863 r.

Art. 1.

Weteranom powstania 1831 i 1863 r., jak również pozostałym po nich wdowom przyznaje się prawo, począwszy od 1 lipca 1919 r. dożywotniej pensji ze Skarbu Państwa na poniżej wymienionych zasadach, o ile nie mają zabezpieczonej starości.

Art. 2.

Wysokość pensji dożywotniej dla weteranów wynosi:

a) nieposiadającym stopnia oficerskiego miesięcznie 250 mk.; rocznie 3000 mk.;

b) posiadającym stopień oficerski miesięcznie 300 mk.; rocznie 3600 mk.

Art. 3.

Wdowy po weteranach, które weszły w związki małżeńskie, przed wejściem w życie niniejszej ustawy, mają na czas wdowieństwa prawo do pensji dożywotniej ze Skarbu Państwa w wysokości połowy pensji, do jakiej miałby prawo mąż pozostający przy życiu. O ile weteran, względnie wdowa, pobiera już z innego tytułu zaopatrzenie ze Skarbu Państwa, pensja dożywotnia należy się tylko w wysokości różnicy między ustalonym niniejszą ustawą wymiarem, a wspomnianem zaopatrzeniem.

Art. 4.

Dla uzyskania prawa do pensji dożywotniej, oraz dla ustalenia stopnia oficerskiego, uczestnik powstania winien wylegitymować się z czynnego udziału w szeregach, lub w organizacji powstania przed specjalną Komisją kwalifikacyjną przy Centralnym Zarządzie uczestników powstania 1863 r. w Warszawie, który przedstawia Ministerstwu Spraw Wojskowych imienny wykaz weteranów dla wciągnięcia kandydatów na listę uczestników powstania 1831 i 1863 r.

Art. 5.

Wzmiankowana w art. 4 Komisja Kwalifikacyjna składa się z 3 uczestników powstania 1863 r., delegowanych po jednemu przez Stowarzyszenia weteranów we Lwowie, Warszawie i Krakowie, 3 weteranów zaproszonych przez Rząd i 2 przedstawicieli Rządu, t. j. Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Skarbu.

Art. 6.

Kredyty potrzebne na wypłacenie pensji dożywotniej weteranom i ich wdowom są wnoszone do budżetu Ministerstwa Skarbu po porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych.

Art. 7.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 8.

Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych, w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:
(—) *Trąmpczyński.*
Prezydent Ministrów:
w/z.
(—) *S. Wojciechowski.*
Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Leśniewski.*
Minister Skarbu:
w/z.
(—) *Byrka.*

(Dz. Praw Nr. 65 z d. 14/8—1919 r., poz. 397).

324.

USTAWA
z dnia 2 sierpnia 1919 r.
w sprawie udzielenia Ministerstwu Spraw Wojskowych kredytu w sumie 2.750.000 mk. dla wypłacenia zaległych poborów oficerom i szeregowym II Korpusu.

Art. 4.

Niezbędny na ten cel kredyt w sumie 2.750.000 mk. nieprzewidziany w budżecie Ministerstwa Spraw Wojny, wyasygnuje dodatkowo Ministerstwo Skarbu.

(Dz. Praw Nr. 65 z d. 14/8—1919 r., poz. 398).

Przepisy o instytucjach bankowych.

325.

POSTANOWIENIE.

Na zasadzie art. 2, 51 i 56 tomu XI części 2-giej Ustawy kredytowej rozdz. X o instytucjach prywatnych i społecznych, zatwierdzam zmianę § 13 i § 14 statutu Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi.

W nowym brzmieniu opiewa:

§ 13. Pożyczki, udzielane przez Towarzystwo w listach zastawnych 5%-wych umarzają się w ciągu lat 27 i miesięcy 6-ciu, lat 35 i lat 53; wydane zaś w listach 4½%-wych umarzają się w ciągu lat 28 i miesięcy 6-ciu, lat 36 i miesięcy 6-ciu i lat 56.

§ 14. Prócz procentu 5% i 4½% od wypożyczonej sumy odpowiednio do gatunku listów zastawnych, w których udzieloną została pożyczka, dłużnicy wnoszą jeszcze corocznie: od pożyczek udzielonych na lat 35 i lat 36 i miesięcy 6 po 1⅛%, na lat 27 i miesięcy 6, oraz na lat 28 i miesięcy 6 po 2%.

Te procenty (1⅛% i 2%) od pożyczek udzielonych na lat 35 oraz lat 36 i miesięcy 6, w przeciągu pierwszych lat 3-ch i od pożyczek na lat 27 i miesięcy 6 i lat 28 i miesięcy 6 w ciągu pierwszych 2-ch lat przeznaczone są na utworzenie kapitału zasobowego, w następnych zaś latach na umorzenie pożyczki.

Od pożyczek, udzielanych przez Towarzystwo na lat 53 i 56 dłużnicy opłacają w ciągu pierwszych 4-ch lat na utworzenie kapitału zasobowego 1% rocznie, poczem na umorzenie pożyczki w ciągu całego okresu amortyzacyjnego po ½%.

Przy przenoszeniu reszty nieumorzonej pożyczki do nowego okresu umorzenia, opłata procentów na kapitał zasobowy nie jest pobieraną i pożyczki takie umarzają się począwszy od pierwszego półrocza po odnowieniu pożyczki.

Od udzielonych zaś pożyczek dodatkowych (§ 108) opłata procentów na utworzenie kapitału zasobowego pobieraną będzie w ciągu lat 3-ch, 2-ch lub 4-ch począwszy od daty udzielenia pożyczki.

Warszawa, dnia 7 lipca 1919 r.

Minister Skarbu:
(—) *Karpiński.*

(Dz. Praw, Dział II—Nr. 63 z d. 6/8—1919 r. poz. 56).

326.

POSTANOWIENIE.

Na zasadzie art. 2, 51 i 56 tomu XI części 2-ej Ustawy Kredytowej rozdz. 10 o kredytowych instytucjach prywatnych i społecznych zatwierdzam zmiany §§ 19, 25, 26 i 108 ustawy T-wa Kredytowego m. Łodzi.

W nowem brzmieniu ma opiewać:

§ 19. Właściciel nieruchomości, pragnący otrzymać pożyczkę od T-wa, występuje do dyrekcji z podaniem i jednocześnie obowiązany jest przedstawić następujące dokumenty:

a) wypis z wykazu hipotecznego nieruchomości, na którą żądana jest pożyczka,
b) plan miejscowości z oznaczeniem istniejących w niej zabudowań, na które żądana jest pożyczka,
c) wykaz pobieranych dochodów z nieruchomości,
d) zaświadczenie magistratu m. Łodzi, co do ilości opłacanych z nieruchomości podatków skarbowych i miejskich,
e) świadectwo instytucji asekuracyjnej, na jaką budowlę pod bezpieczeństwo poddawane są ubezpieczone od ognia,
f) poświadczoną kopję wykazu oszacowania nieruchomości, sporządzonego przy ubezpieczeniu onej od ognia.

§ 25. Wypłata pożyczki dopełnioną zostaje w kancelarji hipotecznej porządkiem, przepisanym w § 27, przez delegowanego ze strony Dyrekcji T-wa, jeżeli wydział hipoteczny, z zasady art. 20 prawa hipotecznego z r. 1818 zatwierdzi akt w tej mierze zeznany, obejmujący wszystkie zobowiązania z niniejszej ustawy wypływające.

§ 26. Jeżeli wydział hipoteczny odmówi zatwierdzenia aktu wypłaty pożyczki, a następnie w ciągu 6 miesięcy nowy akt nie zostanie sporządzony i przez wydział hipoteczny zatwierdzony, w takim razie listy zastawne, przygotowane na mającą się udzielić pożyczkę będą zniszczone, a kaucja wspomniana w § 20, przejdzie na własność T-wa.

§ 108. Jeżeli od czasu udzielenia pożyczki upłynęło przynajmniej lat 5, a nieruchomość pod bezpieczeństwo poddana znajduje się w dobrym stanie, dozwala się odnowienia pożyczki.

Przeniesienie reszty nieumorzonej pożyczki do nowego okresu z odpowiedniem zmniejszeniem rat obowiązkowych, może być dokonane na podstawie notarjalnego oświadczenia dłużnika przez samą Dyrekcję T-wa bez udziału dłużnika i jego wierzycieli hipotecznych.

Uwaga IV. W razie wprowadzenia nowych stawek szacunkowych w nieruchomości, udzielania pożyczek dodatkowych ponad cyfrę pierwotnych pożyczek dozwala się wyjątkowo przed upływem 5 lat od czasu wydania pożyczki.

Warszawa, dnia 7 lipca 1919 r.

Minister Skarbu:

(—) *Karpiński.*

(Dz. Praw, Dział II—Nr. 63 z d. 6/8—1919 r., poz. 57).

Przepisy celne.

327.

(Patrz wyżej poz. 319).

Przepisy emerytalne.

328.

USTAWA

z dnia 31 lipca 1919 roku

o przyznaniu dla cywilnych emerytowanych funkcjonarjuszów państwowych, kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnych, średnich i wyższych, jak też dla wdów i sierot po nich oraz księży emerytów nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego.

Art. 1.

Ze względu na wywołane wojną nadzwyczajne stosunki drożyźniane, upoważnia się Rząd do wypłacenia od dnia 1 lipca 1919 roku aż do czasu ustawowego regulowania poborów emerytalnych, jako też pensji wdowich i sierocych, cywilnym emerytowanym funkcjonarjuszom i robotnikom państwowym, nauczycielom szkół powszechnych, średnich i wyższych, pracownikom kolejowym, dalej wdowom i sierotom po nich, księżom emerytom, jak również osobom, pobierającym zasiłek tytułem daru z łaski, o ile osoby te są obywatelami Państwa Polskiego obok dotychczas przyznanych dodatków drożyźnianych i kwartalnych także nadzwyczajnego dodatku drożyźnianego.

Art. 2.

Nadzwyczajny dodatek drożyźniany będzie wypłacany miesięcznie i wynosi od dotychczas pobieranych emerytur, pensji wdowich i sierocych jako też darów z łaski, bez dodatków drożyźnianych i kwartalnych w rocznej kwocie:

a) dla emerytów, wdów i sierot, przebywających na obszarze Państwa, gdzie dodatki drożyźniane były już przyznawane:

do włącznie	400 koron	. . .	200%
„ „	600 „	. . .	100%
„ „	1000 „	. . .	75%
„ „	2000 „	. . .	50%
„ „	4000 „	. . .	20%

b) dla emerytów, wdów i sierot, przebywających na obszarze Państwa, gdzie dodatki drożyźniane nie były dotąd przyznane:

do włącznie	200 marek	. . .	250%
„ „	300 „	. . .	200%
„ „	600 „	. . .	150%
„ „	1000 „	. . .	100%
„ „	2000 „	. . .	70%
„ „	4000 „	. . .	30%

Art. 3.

Dla ustalenia podstaw wymiaru dla dodatku, unormowanego niniejszą ustawą, od pensji wdów i sierot — pensje te zlicza się razem.

Art. 4.

O ileby emerytura, względnie pensja wdowia lub sieroca, jako też dar z łaski wraz z dodatkiem niniejszą ustawą unormowanym, były niższe od najwyższego wymiaru najbliższego niższego stopnia, należy je uzupełnić do wysokości tegoż wymiaru.

Art. 5.

Prawo do poboru, ustanowionego niniejszą ustawą, dodatku drożyźnianego przysługuje tylko tym osobom, które:

a) w czasie swej czynności służbowej nie odnosiły się wrogo do narodowości polskiej;

b) pobierając emeryturę względnie pensję wdowią z dotychczasowemi dodatkami wyżej 2.400 marek, względnie 4.800 koron rocznie — nie osiągały nadto z innych źródeł dochodu co najmniej równego powyższym kwotom.

Art. 6.

Wypłata dodatku będzie mogła być dokonaną na podstawie przez stronę jednorazowo — przy pierwszej wypłacie przedłożonego, a powyższe okoliczności stwierdzającego poświadczenia.

Poświadczenie odnośne wolne od wszelkich opłat wystawić ma ta zwierzchność gminna, w której osoba pobierająca emeryturę, względnie pensję wdowią lub sierocą, stale zamieszkuje, a stwierdzi je przynależna powiatowa władza publiczna.

Art. 7.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 8.

Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Marszałek.

(—) *Trąmpczyński.*

Prezydent Ministrów:

w z.

(—) *S. Wojciechowski.*

Minister Skarbu:

w/z.

(—) *Byrka.*

(Dz. Praw Nr. 65 z d. 14/8—1919 r., poz. 392).

Bilans Warszawskiego Towarzystwa Wzajemnego Kredytu, istniejącego od r. 1872, Plac Warecki Nr. 7, z dnia 31 lipca 1919 r.

	Stan czynny.	Marki	f.	Ruble	k.
1	Kasa (Gotowizna)	2.837.997	67	631.169	38
2	Monety zagraniczne			47.771	53
3	Rachunek bież. war. w Ros. Bku Państwa				
	Rachunki bież., wymagalne na żądanie	7.345	05	92.011	78
	Skup kuponów i pap. publ. wylosow.			65.746	36
4	Papiery publ. funduszu zapas. Rb. 1,231,684 po cenie kupna			1.147.238	45
	Papiery publ. Funduszu Przez. i Pom. Rb. 19,300, po cenie kupna			17.271	94
	Papiery publ. i własne T-wa .	72.086	38	690.675	—
5	Skup weksli osobistych . .	687.871	—	1.892.049	58
	Skup weksli hipotecznych .	280.500	—	218.844	—
6	Weksle protestowane . . .			36.272	92
7	Należności, zabezpieczone hipotecznie			115.474	41
8	Pożyczki na zastaw papierów publicznych	91.002	30	17.078	50
9	Otwarte kredyty, zabezpieczone wekslami				
	papierami publicznemi . .	1.044.369	79	398.470	23
	kaucjami hipotecznemi .			242.569	26
10	Korespondenci	112.084	90	222.625	56
11	Nieruchomość Towarzystwa .	127	45	292.413	30
12	Ruchomości „ .			1	—
13	Wydatki zwrotne	346.953	50	18.275	96
14	Zaliczenia uczestnikom Funduszu Przezorności . . .	48.061	80	7.297	76
15	Koszty handlowe	248.219	11	1.025	—
16	Procenty, płacone przez Towarzystwo	6.052	59	36.169	50
	Niedobór bilansu markowego z r. 1918	462.111	15		
	Ogół stanu czynnego .	6.244.782	69	6.190.451	42
	Ogół stanu czynnego w markach	19.616.157	75		

	Stan bierny.	Mark	f.	Ruble	k.
1	Wnioski 10% uczestników (Kapitał Obrotowy) . . .	12.200	—	977.295	—
2	Fundusz zapasowy			1.225.167	08
3	Fundusz Przezorności i Pomocy pracowników . . .	24.705	—	34.314	74
4	Kapitały na lokacji	269.348	85	1.464.612	26
5	Rachunki przekazowe za okazaniem	5.554.275	79	50.841	36
	Rachunki przekazowe za 5-dniowem wypow.			126.076	92
6	Reeskonta skupionych weksli			38.767	76
7	Otwarty kredyt w Ros. Banku Państwa			1.061.442	16
8	Korespondenci	181.248	20	158.248	83
9	Wnioski i dywidenda zmarłych uczestników			31.340	58
10	Monety zagraniczne			420.869	93
11	Podatki skarbowe od procentów i zysków	2.446	67	4.173	56
12	Rachunki przechodnie . . .	69.007	55	163.095	32
13	Procent i prowizja na rok przyszły	9.966	15	17.927	35
14	Procenty i prowizja	121.584	48	88.452	25
15	Wpływy od dłużników za weksle odpisane na straty			7.484	24
16	Nadzwyczajna rezerwa na ewentualne straty . . .			102.000	—
	Przewyżka bilansu rublowego z r. 1918			213.940	33
17	Zysk za rok 1918			4.401	75
	Ogół stanu biernego . .	6.244.782	69	6.190.451	42
	Ogół stanu biernego w markach	19.616.157	75		

Depozyty w papierach publicznych.

	Mark	f.	Ruble	k.
Do dyspozycji Towarzystwa .	200.340	—	2.790.441	18
Do przechowania	416.972	—	2.932.436	80
Ogół depozytów . . .	617.312	—	5.722.877	98
Ogół depozytów w markach .	12.978.724	12		

BILANS
Warszawskiego Akcyjnego Towarzystwa Pożyczkowego na Zastaw Ruchomości
w dniu 31 lipca 1919 r.

STAN CZYNNY.	Marki i fen.
Gotowizna w kasach i bankach	45023,77
Zaliczenia	8427265,25
Papiery wartościowe	1784513,53
Nieruchomość Nr. 10/1369 w Warszawie . .	364048,21
Nieruchomość Nr. 32/40 w Łodzi . . .	129107,69
Urządzenia i ruchomości	4602,39
Warsz. Tow. Wz. Kred. (wkł. czł.) . .	10800,—
Różni dłużnicy	71075,16
Wydatki	544661,21
	11381097,21

STAN BIERNY.	Marki i fen.
Kapitał akcyjny	3240000,—
Kapitał zapasowy	1080000,—
Fundusz rezerwowy	444536,88
Fundusz amortyz. nieruchomości . . .	133714,32
Kaucje Zarządu i urzędników	211988,18
Kasa Przezorności i Pomocy . . .	73162,44
Banki	1987920,40
Depozyty akcj. w akcj. Towarzystwa . .	725760,—
Akcepty	1898116,—
Dywidenda nie odebrana	149298,01
Różni wierzyciele	512087,40
Dochody	924513,58
	11381097,21

WYKAZ RA
Słupskiej Gminnej Pożyczkowo-
(Od 1 lipca 1918 roku

Dzień otwarcia czynności Kasy	Przychód						Rozchód i go	
	1	2	3	4	5	6	7	8
	Kapitału zakładowego	Wkładów procentowych	Zwróconych pożyczek	%% od pożyczek	Nie wypłacone przez kasę 0/0c/0 od wkładów do 1 stycznia 1919 r.	RAZEM	Udzielono pożyczek	Na 1 stycznia 1918 r. w gotówce
	Ruble i kopiejki							
Na mocy ustawy z 1916 roku otwarta w lipcu 1907 roku . . .	2200 95½	47975 05	140 —	33 60	10099 85	60449 45½	60257 —	192 45½

BILANS Kasy Gminnej Pożyczkowo-

Kiedy Kasa zaprowadzona	Przychód									Rozchód		
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	Kapitału żelaznego	Kapitału dochodu	Wkładów bezprocentowych	Wkładów na procenty	Zwrócono pożyczek	%% od pożyczek	Kar	Nie zapłaconych kasa %% do 1 stycznia roku rachunkowego	RAZEM	Kapitał dochodów	Wkładów bezprocentowych	Wkładów na procenty
	Ruble i kopiejki											
1 lipca 1907 r.	14126 1½	1756 28½	2098 25	46443 85	15200 —	3069 41	238 5	7973 86	90905 72	296 —	1361 25	9845 93
Do 1 stycznia 1919 r.												
	14388 17½	1984 58½	737 —	36597 92	— —	— —	— —	8035 11	61742 79	— —	— —	— —

Bilans Drugiego Lubelskiego Towarzystwa Wzajemnego Kredytu

na 31 grudnia 1918 r.

STAN CZYNNY.

Gotowizna w kasie . . .	Rb.	4071,35
Rachunki bieżące . . .	„	6416,80
Papiery % własne	„	4153,39
Skup weksli	„	325637,40
Rachunki specjalne i zaliczenia .	„	36349,81
Korespondenci	„	20561,76
Ruchomości i koszty organizacyjne .	„	2341,—
Koszty sądowe do zwrotu . .	„	1502,47
Zaległe procenty „ . . .	„	20926,89
Likwidacja b. T-wa Pożyczk.-Oszczędn.	„	2593,27
	Rb.	424554,14

STAN BIERNY.

Kapitał obrotowy—10% wnioski . .	Rb.	87580,-
„ zapasowy . . .	„	4935,51
„ rezerwowy i zakładowy .	„	9025,87
Wkłady	„	73746,62
Redyskonto i przezastaw . .	„	222968,38
Nie odebrane procenty i dywidenda .	„	11969,03
Podatki skarbowe	„	2185,14
Inkaso	„	231,30
Sumy przechodnie	„	10502,10
Udziały do zwrotu	„	600,—
Zysk 1918 r.	„	810,19
	Rb.	424554,14

CHUNKOWY
Oszczędnościowej Kasy za 1918 r.
do 1 stycznia 1919 roku).

tówka		Na 1 Stycznia 1919 roku było								
9		10		11		12		13		
RAZEM		U dłużników		Wkładów procentowych		% nie wypłacono od wkładów przez Zarząd Kasy do 1 stycznia 1919 r.		Straty poniesione przez Kasę za czas od 1 lipca 1918 r. do 1 stycznia 1919 r.		UWAGA
Rubli i kopiejki										
60449	45½	60117	—	47975	05	11148	31	1014	86	Wskutek wybuchu wojny czynność Kasy została przerwana i do tej pory Kasa nie odkryta. W dniu 11 października 1918 r. przyjęto do Kasy od włościanina Antoniego Pabjana 173 rb. 60 kop. t. j. 140 rb. pożyczki i 33 rb. 60 kop. procentów, które są pokazane w rubr. 7 i 8 tego wykazu. Wykaz rachunkowy o stanie kasy do 1 lipca 1918 r. został przedstawiony wydziałowi Sejmiku Włoszczowskiego w dniu 2 sierpnia 1918 r. za Nr. 1649.

Oszczędnościowej w Seceminie za 1918 r.

i gotówka												Do 1 stycznia było										
13		14		15		16		17		18		19		20		21		22		23		
														Wkładów								
% od wkładów		Wydano pożyczek		Zwrócono pożyczającym % od pożyczek		Na potrzeby kancelaryjne i druki		Do 1 stycznia r. b. było w gotówce		RAZEM		Długów za pożyczającymi		Bezprocentowych		Procentowych		Procenty nie wypłacone od wkładów do 1 stycznia 1919 r.		Czysty dochód za rok rachunkowy		UWAGA
Rublei kopiejki																						
1761	37	73195	—	30	38	668	—	3747	79	90905	72	57995	—	737	—	36597	—	8035	11	786	46	
stan kasy stanowi																						
—	—	57995	—	—	—	—	—	—	—	57995	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

Bilans Towarzystwa Wzajemnego Kredytu w Łowiczu na dzień 31 grudnia 1918 r.

Stan czynny:

R-k kasy	178.004,49
„ przekazowe	62.033,29
„ pap. %% fund. zapas. i rezerw.	23.798,65
„ „ „ obrotowego	18.450,—
„ weksli skupowych	1.030.798,59
„ pożyczek pod papiery %%	33.953,38
„ otwarte	136.385,21
„ długów weksl., zabezp. hipot.	49.656,80
„ remess	500,—
„ korespondent. „Nostro“ i „Loro“	80.317,26
„ kupna i sprzedaży pap. proc.	400,—
„ zaliczeń do zwrotu	12.920,02
„ blank. weksl. i marek stemplow.	179,22
„ nieruchomości T-wa	11.500,—
„ ruchomości T-wa	2.556,63
	1.641.453,54

Stan bierny:

R-k kapitału obrotowego	181.984,82
„ kapitałów zapasowych i rezerw.	30.087,55
„ 10% wniosków członków do zwrotów	500,—
„ przekazowy	313.164,18
„ kapitałów na lokacji	879.948,11
„ redyskonta weksli	112.198,—
„ sum przechodnich	72.329,86
„ nie odebranej dywidendy	7.695,13
„ Kasy Przezorności „A“ i „B“	7.768,23
„ komitentów	924,37
„ przekazów nie opłaconych	3.407,03
„ podatku skarbowego	2.712,57
„ Pożyczki Skarbu Polskiego	13.198,50
„ strat i zysków 1918 r.	15.540,19
	1.641.453,54

Bilans Gminnej Kasy Pożyczkowo-Oszczędnościowej w Racławicach za rok 1918.

Czas odkrycia operacyj kasy 3 maja 1907 r.

PRZYCHÓD							ROZCHÓD							Na 1 stycznia 1919 r. jest			
Kapitał zakładowy	Kapitał zysku	Wkładów procentow.	Zwróconych pożyczek	%% od pożyczek	Należące się do zwrócenie dłużnikom %%	Razem	Kapitał zysków	Wkładów na %%	%% od wkładów	Wydano pożyczek	Na kancelar. i inne wydatki	W gotówce na 1/I 1919 r.	Razem	Na pożyczkach	Wkładów %%	%% niewypłacone od wkład. do 1/I 1919 r.	Czysty zysk za 1918 rok
Ruble i kopiejki																	
19410,37	4876,76	4890,62	8686,—	1917,96	1013,57	40795,28	2131,70	943,76	480,03	33858,73	61,50	3324,56	40795,28	25167,73	3946,86	689,77	1700,23

SPÓŁKA HANDLOWA „POROZUMIENIE“ w Szczytnikach.

Bilans za rok 1918.

Rodzaj operowania	Kor. i h.	Rodzaj operowania	Kor. i k.
Udział w Hurtowni Miechowskiej . .	[illegible]00,—	Udziałów członkowskich	4960,—
Zapas towaru w sklepie , . . .	15291,—	Wierzytelność	7091,30
Kaucji na węgiel . . , . .	765,—	% od pożyczki	234,—
Reszta z węgla w Lublinie . , . .	638,88	Prowizja od towarów	521,—
Wartość inwentarza	372,50	Pensja sklepowego	460,50
Na kredycie	1000,—	Wynagrodzenie Zarządu	645,—
			13911,80
		Zysk	5155,58
	19067,38		19067,38

Bilans Proszowskiego Stowarzyszenia Spożywczego w Proszowicach, ziemi kieleckiej, za 1918 rok, zamknięty w dniu 12 stycznia 1919 roku.

Stan czynny.	Rub. i kop.	Stan bierny.	Rub. i kop.
Gotowizna w kasie . : . .	7260,54	Udziały	3724,35
Ruchomości	337.84	Kapitał zapasowy	1181,70
Remanent towarów (koszt.) . . .	9344,80	„ rezerwowy	835,81
Dłużnicy	505,—	„ wpisowy	112,—
		Wierzyciele	4688,90
		Czysty zysk	6905,42
	17448,18		17448,18

ZARZĄD

Towarzystwa Akcyjnego Cukrowni i Rafinerji

„GOSŁAWICE”

ma zaszczyt podać do wiadomości p. p. akcjonarjuszów, że w dniu 16 września r. b. (wtorek), o godzinie 4-ej po południu, w lokalu Zarządu w Warszawie przy ul. Zgoda Nr. 15 odbędzie się VII ogólne zwyczajne zebranie akcjonarjuszów.

Porządek dzienny obejmuje:

1. Zatwierdzenie sprawozdania za rok 1918/19, pokwitowanie Zarządu, oraz podział zysków.
2. Zatwierdzenie budżetu i wydatków na rok 1919/20.
3. Wybór na miejsce ustępujących dwóch członków Zarządu i jednego zastępcę —, i wybór pięciu członków Komisji Rewizyjnej.
4. Wnioski Zarządu i akcjonarjuszów.

P. p. akcjonarjusze, pragnący uczestniczyć w zebraniu, stosownie do § 52 ustawy, winni złożyć swe akcje w czasie nie późniejszym nad 7 dni przed ogólnem zebraniem w biurze fabryki lub Zarządu w Warszawie. Zamiast akcyj mogą być przedstawione świadectwa lub kwity na akcje, złożone do depozytu lub zastawione w instytucjach kredytowych krajowych, istniejących na mocy zatwierdzonych statutów.

Zarząd Towarzystwa Akcyjnego Telefonów Cedergren

zawiadamia, że kolejne ogólne zebranie akcjonarjuszów Towarzystwa odbędzie się w dniu 30 sierpnia r. b. w Stockholmie.

Przedmiotem obrad będzie zatwierdzenie sprawozdania i bilansu za rok operacyjny 1918 i sprawy bieżące.

Zginął patent, wydany przez komisarza powiatu Sochaczewskiego, na imię Icka Goldmana.

Tłoczono w Drukarni Par[illegible]owej, Miodowa № 20. 6874. 18. VIII. 19. 2000.